

PRZEGLĄD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN
WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok V.

Warszawa, czwartek 3 lipca 1930 r.

Nr. 149

TREŚĆ: Sprawy polskie: Sytuacja polityczna w Polsce. — **Zagadnienia ogólne:** Po ewakuacji Nadrenji. — Restauracja Habsburgów. — Mocarstwa a Z. S. R. R. — Emigracja rosyjska a Z. S. R. R. — Francja a Włochy. — Anglja a Francja. — Sytuacja polityczna w Anglii. — Sytuacja gospodarcza w Rumunji. — **Notatki i informacje:** Różne. — Artykuły nieuwzględnione.

SPRAWY POLSKIE

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Kölnische Zeitung 2.VII zamieszcza depezę korespondenta warszawskiego z obszernymi wyciągami z rezolucyj kongresu centrolewu.

Berliner Tageblatt 2.VII. p. t. „Kongres krakowski — imponująca demonstracja przeciwko regimowi Piłsudskiego”, mówi o bardzo wielkiej ilości uczestników mimo utrudnień ze strony zwolenników rządu. Dziennik wspomina o telegramie powitalnym, nadesłanym przez 37 członków angielskiej Izby Gmin. Kongres — pisze dziennik — ma duże znaczenie dla polskiej polityki wewnętrznej, ponieważ podkreślił absolutną wartość wewnętrzną stronnictw opozycji, a po zatem zaś z tego powodu, że partje lewicowe, uprawiające dotychczas pozorną opozycję wobec rządu, przeszły do otwartej walki przeciwko regimowi Piłsudskiego.

Germania 2.VII. zaopatruje swą depezę tytułem „Burza opozycyjna w Polsce — ostre rezolucje na kongresie krakowskiego centrolewu — przeciw dyktaturze Piłsudskiego”.

Vossische Zeitung 2.VII. w depeży z Krakowa p. t. „Protest masowy przeciwko Piłsudskiemu — tylko demokracja może pomóc” wspomina również o „manifestacji masowej za demokracją i przeciw systemowi Piłsudskiego”. Dziennik podkreśla, że mimo gwałtownego tonu odpowiedzi prasy rządowej na przemówienia i rezolucje kongresu, narazie nie należy oczekiwać bezpośrednich następstw. W przyszłości natomiast nie

może pozostać bez znaczenia fakt, iż zgodnie obok siebie maszerowały i agitowały dla wspólnego programu akcji socjaliści, grupy chłopska, chrześcijańska, demokracja narodowa, organizacje robotnicze. Zdaniem „Vossische Zeitung” ze względu na wzrost międzynarodowego kryzysu rolniczego i zależność przemysłu polskiego od rolnictwa krajowego, jak również bierność obecnego rządu polskiego, który sparaliżował maszynę ustawodawczą, należy się liczyć z zaostrzeniem się niedoli gospodarczej w Polsce na czas dłuższy. Głosy opozycyjne z konieczności będą wzrastać coraz bardziej. W tych warunkach zasługuje na uwagę, że teraz już stworzono dla tych głosów jednolity pozytywny program polityczny, a mianowicie reaktywowanie pełnej demokracji parlamentarnej, jako tej formy rządu, która ostatecznie okazała się niezbędną dla wyrównania interesów i dla walki z kryzysem gospodarczym.

Kreutz Zeitung 2.VII. zamieszcza wiadomość o kongresie p. t. „Precz z rządem Piłsudskiego”.

Prasa litewska z 2.VII. podaje sprawozdania z kongresu centrolewu w Krakowie wg. relacji prasy polskiej, dołączając do tych sprawozdań komentarze, zaczerpnięte z „Berliner Tageblattu”. Prasa konkluduje, iż kongres krakowski ma doniosłe znaczenie nie tylko dla Polski, lecz jest również ciekawym zjawiskiem w życiu politycznym świata, gdyż po raz pierwszy wystąpili tu przeciw rządowi zgodnie socjaliści obok klerykałów, po raz pierwszy czerwony sztandar stał obok sztandaru z Matką Boską, a rolnicy kroczyli zgodnie pod temi sztandarami.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

EWAKUACJA NADRENJI.

Königsb. Allg. Ztg. 30.VI. pisze: „Opróżnienie Nadrenji stanowi chwilę historyczną szczególnie dla

niemieckiego wschodu, ponieważ rozpoczyna ono nową erę polityki zagranicznej Niemiec, od której następnie będzie zależał los Europy. Nie jest do pomyślenia pozytywna polityka pokojowa w Europie, jak-

to słusznie podkreślił min. Curtius, bez pełnej wolności i równouprawnienia Niemiec, a z drugiej strony niemiecka polityka pacyfistyczna straciłaby swój sens, gdyby nie udało się jej obdarzyć Europy pokojem po usunięciu ognisk konfliktów, które dzisiaj jej zagrażają. Tutaj łączą się zagadnienia, decydujące o losie niemieckich ziem wschodnich z zadaniami niemieckiej polityki zagranicznej na najbliższe miesiące i lata".

L'Action Française 30.VI. poświęca numer opróżnieniu Nadrenji, podając na czele tytuł: „Zbrodnia przeciwko ojczyźnie”. J. Bainville pisze, że uwolnienie Nadrenji jest eksperymentem bardzo niebezpiecznym. Jest to skok w próżnię. Dopóki Nadrenja była okupowana, Niemcy przestrzegały traktatów pokojowych i szanowały granice. Autor stwierdza, że Francuzi wiedzą, iż Niemcy uważają Nadrenję za miejsce najważniejsze na kontynencie, ale nie wiedzą teraz, co będzie jutro, skoro Nadrenja została Niemcom zwrócona.

Le Quotidien 30.VI. pisze, że ewakuacja Nadrenji jest następstwem układu haskiego i likwidacja wojny została uzupełniona uwolnieniem ziem niemieckich. Fakt ten nie może wywoływać żalu ani nie może być niespodzianką, jakby tego pragnęli nacjonaliści. Opróżnienie Nadrenji miało nastąpić w 1935 roku a zostało dokonane już obecnie. Tę okoliczność chciałby dziennik wykorzystać dla tak pożądanego zbliżenia się obóh krajów. Przy obecnym jednak stanie stosunków europejskich sprawa zaufania jeszcze powinna iść na wodzy rozsądku. Granice francuskie nie są już nadal chronione barjerą, a fortyfikacje graniczne nie są gotowe. Tardieu pod naporem bieżących spraw nie umie nam dać zapewnienia i twierdzi, że nic jeszcze nie zostało zrobione. Jego rząd korzysta z poparcia większości parlamentarnej, która widocznie woli popierać bezczynność rządu, niż bezpieczeństwo kraju.

Le Temps 30.VI. stwierdza, że opróżnienie trzeciej strefy Nadrenji jest ważnym momentem historycznym, rozpoczynającym nowy okres życia politycznego Europy. Nawiązując do oświadczenia Curtiusa, że ewakuacja Nadrenji nie jest bynajmniej prezentem, danym Niemcom przez Francję, przypomina warunki, w jakich Niemcy opuszczali terytorjum Francji w roku 1873, kiedy Francuzi nie prosili o żadne ulgi i spełnili wszystkie zobowiązania własnymi siłami, podczas gdy Niemcy ustawicznie prosili o coraz to nowe ulgi i dopiero zaczynają wywiązywać się ze swych zobowiązań względem Francji. „Teraz — pisze dziennik — od narodu niemieckiego zależy utwierdzenie pokoju i okazanie, że Niemcy zasłużyły na zaufanie, jakie im okazano. Przyspieszone opróżnienie terytorjum zawdzięczają Niemcy Stresemannowi, który zrozumiał, że opór byłby daremny. Niestety, w Rzeczy pojawiają się głosy, że Niemcy nie wyrzekły się nadziei odwetu. Zachodzi więc pytanie, jaki duch weźmie górę w Niemczech?”

Journal de Genève 30.VI. razywa dzień 30 czerwca wielką datą z powodu opróżnienia Nadrenji przez okupację. Okupacja miała znaczenie nietyle polityczne lub fizyczne ile raczej moralne, bo poniżała Niemcy, wywołując w nich sprzeciw i odwet, nie

przynosząc wzamian pozytywnych korzyści Francji. Jako rękojmia odszkodowań okazała się złudną. Jako rękojmia zabezpieczenia zbędną, bo trudno przypuścić, żeby Niemcy przed r. 1935 mogły prowadzić wojnę. Zrozumiał to dobrze Briand, który znalazł godnego siebie współpracownika w Stresemannie. Okupacja miała uzasadnienie po wojnie, ale później coraz bardziej je traciła. Sprzeciwiała się polityce europejskiej Francji. Hegemonja francuska może się opierać tylko na sile moralnej. Minione 11 lat dało Lidze Narodów sposobność wytworzenia całej sieci zabezpieczeń przeciwko wojnie. Z drugiej strony dziennik przyznaje, że w Niemczech nastroje nie są takie, jakich należałoby się spodziewać. Niemcy przez swe budżety wojskowe dostarczają nacjonalistom francuskim argumentów.

RESTAURACJA HABSBUROW.

L'Ere Nouvelle 25.VI. wysnuwa z krążących pogłosek, że w Londynie, gdzie przybył premier węgierski Bethlen, przygotowuje się zaręczyny czy ślub Ottona Habsburga z jedną z córek króla włoskiego, żeby wkrótce potem za pomocą zamachu stanu osadzić ich na tronie węgierskim. Restauracja Habsburgów pociągnęłaby za sobą zapewne powrót Wilhelma do Berlina.

Rezultat może być taki, że zanim dojdzie do Pan-europcy, w Europie zostaną restaurowane monarchje.

L'Ere Nouvelle 28.VI. w art. wst. nawiązuje do pogłosek o zamierzonym osadzeniu Ottona Habsburga na tronie węgierskim w drodze zamachu stanu. Wprawdzie premier węgierski Bethlen zaprzeczył temu, twierdząc, że obecnie nie ma zamiaru obsadzenia tronu, to jednak zaznaczył, że w przyszłości może to nastąpić. Powrót Karola do Rumunji nie może służyć dla Węgrów precedensem, ponieważ sprawa króla Karola jest sprawą narodową, podczas gdy sprawa Habsburgów jest sprawą międzynarodową. Według jednego z dzienników czeskich zwolennicy Habsburgów liczą na zgodę Anglii, Niemiec i Włoch, dążąc do postawienia Małej Ententy przed faktem dokonanym. Państwa Małej Ententy objawem tym są zaniepokojone, gdyż w Europie środkowej wre praca, zmierzająca do przywrócenia tronów niektórym królom i książętom niemieckim przy współudziale Hitlerowców. Byłby to związek reakcji, dążący do obalenia postanowień traktatu wersalskiego. Do niezadowolonych z układu wersalskiego należy także i Mussolini. Chodzi im wszystkim o wyprzedzenie dzieła Brianda, gdyż po utworzeniu federacji europejskiej byłoby dla nich zapóźno na przeprowadzanie zmian terytorjalnych.

MOCARSTWA A Z. S. R. R.

Orka 30.VI. zamieszcza artykuł p. t. „Burżuazja polska na froncie antysowieckim”, w którym twierdzi, że prasa polska nieprzerwanie prowadzi najbezczelniejszą kampanję przeciwko ZSRR. Nienawiść, żywiona przez polską burżuazję do ZSRR, jest całkowicie jasna i zrozumiała: Burżuazja polska nie może patrzeć bez zgrzytania zębów na nasz rozwój i nasze zdobycze. Do wojny z Sowietami dążą kapitaliści i obszarnicy polscy, a ich wodzem jest marszałek Piłsudski.

EMIGRACJA ROSYJSKA A Z. S. R. R.

Wozroźdzenie i Poslednja Nowosti 29 i 30.VI. zamieszczają sprawozdanie ze zjazdu przedstawicieli parafii zachodnio - europejskiej djecezji rosyjskiej cerkwi prawosławnej. Zjazd wypowiedział się przeciwko ukazowi metropolity moskiewskiego Sergjusza, odwołującemu metropolitę Eulogjusza ze stanowiska biskupa powyższej djecezji. Biskup Włodzimierz, wyznaczony przez metropolitę moskiewskiego, jako następca Eulogjusza, który odmówił objęcia godności po Eulogjuszu, oświadczył w wywiadzie, że uchwały zjazdu przedstawicieli parafii będą notyfikowane metropolicie moskiewskiemu. Jeżeli metropolita Sergjusz będzie podtrzymywał swe rozporządzenie — wówczas zwolany zostanie raz jeszcze zjazd przedstawicieli parafii dla omówienia sytuacji. Chcemy zlikwidować nieporozumienie w sposób pokojowy. W odpowiedzi na zapytanie o wprowadzeniu czasowej autonomji zachodnio-europejskiej djecezji, Włodzimierz odpowiedział, że starania idą w kierunku znalezienia rozwiązania kanoniczno - cerkiewnego i cokolwiekby się stało, nie zerwiemy nigdy kanonicznej łączności z ojczyzną cerkwią rosyjską.

Wozroźdzenie 29.VI. zamieszcza art. wst. p. t. „O wolną cerkiew“. Odwołanie Eulogjusza jest dowodem, że rząd sowiecki prowadzi wojnę z emigracją rosyjską. Rząd sowiecki usiłuje ręką metropolity zadać cios zakordonowej cerkwi. Wolna cerkiew nie podporządkuje się rozporządzeniu G.P.U. Jesteśmy w konflikcie z metropolitą Sergjuszem. Jest on w niewoli bolszewickiej i może rządzić tylko tymi, którzy razem z nim są w niewoli.

FRANCJA A WŁOCHY.

Il Giornale d'Italia 29.VI. w art. wst. zbija twierdzenie „Temps'a“, jakoby Francja poniosła wielką ofiarę dla pokoju przez ograniczenie służby wojskowej do 1 roku. Wprost przeciwnie, Francja — wg. dziennika włoskiego — zwiększyła z 75 do 106 tysięcy ilość urzędników wojskowych, co uwolni 31 tys. żołnierzy od służby wewnętrznej, utworzyła nowy korpus 15 tysięcy pracowników do mobilizacji, co znowu oswobodzi takąż liczbę wojska, powiększyła żandarmerję z 27 do 42 tysięcy, żeby żołnierze nie utrzymywali porządku publicznego, pozatem zobowiązała młodzież ustawowo do przysposobienia wojskowego. Prócz tego, młodzież niezdolna do służby wojskowej ma pełnić służbę w kancelariach, w warsztatach i in. instytucjach wojskowych. „Francja, mająca 562,529 szeregowych obniżyła tę liczbę o 40,675, ale ilość urzędników w biurach wojskowych, gdzie przedtem byli zajęci żołnierze, wzrosła z 16,126 do 197,885, a więc o 180 tysięcy“. W d. c. dziennik podkreśla, że w obecnych warunkach nie mniej od ilości żołnierzy stanowi sprzęt wojenny. A Francja go pomnaża, jak o tem świadczą miljarde, wydane na ukryte cele. Wobec tych zbrojeń muszą także Włochy zwiększyć swe zbrojenia, tembardziej, że Francja ma sprzymierzeńców, a Włochy ich nie posiadają. Okoliczność, że Francja nie ma żadnych pretensyj terytorjalnych nie dowodzi, że nie dąży ona do wojny z Włochami. Francja może do niej dążyć w celu zmuszenia Włoch do uległości wobec jej dążenia do hegemonji. A pozatem

Burżuazja polska ma nadzieję, iż zjednoczonym państwom kapitalistycznym uda się drogą zbrojnej interwencji obalić władzę radziecką, wrócić ziemię obszarnikom, fabryki zaś kapitalistom. Lecz jeśli komukolwiek przyjdzie na myśl — zaznacza „Orka“ — napaść na ziemię radziecką, potrafimy dać mu druzgocącą odprawę.

Orka 30.VI. w art. wst. protestuje przeciwko wyrokowi śmierci na trzech komunistów lwowskich. Wyrok lwowski wywołał głębokie oburzenie w masach pracujących Polski, Ukrainy i Białorusi zachodniej. Komunistyczna partja Polski prowadzi wielką akcję protestacyjną. W Warszawie, według „Orki“, odbył się szereg demonstracyj. W Berlinie, Hamburgu, Pradze i innych miastach odbyły się demonstracje przed konsulatami polskimi. Należy jeszcze bardziej spotęgować protestacyjną akcję proletariatu międzynarodowego. Tylko bowiem solidarna akcja mas pracujących zdolna powstrzymać rękę katowską, która zarzuć chce stryczek na szyję trzech młodocianych skazańców we Lwowie.

Prawda 28.VI. w art. wst., komentując przemówienie Stalina, zaznacza, że system polityczny, wytworzony przez Traktat Wersalski, ciąży na całej Europie. Państwa Ententy, zwłaszcza Francja, nie pozwolą, aby Niemcy podniosły się na nogi. W tem tkwi element nowej walki. Sprzeczności między światem kapitalistycznym i ZSRR również zaostrzają się w związku z napięciem, panującym w ustroju kapitalistycznym. Odradzają się plany interwencji i zagarnięcia poszczególnych części ZSRR. Zdolność do obrony ZSRR znacznie podniosła się, a w państwach kapitalistycznych wzmagają się ruchy komunistyczne, który uniemożliwi wojnę państw kapitalistycznych przeciwko Sowietom.

Komsomolskaja Prawda 28.VI. w art. p. t. „Etapy wojennych przygotowań przeciwko ZSRR“ podaje treść rzekomej umowy wojennej pomiędzy Francją a Polską. Pismo twierdzi, że według tej umowy Francja zobowiązała się w razie wojny polsko - sowieckiej: a) dostarczać armji polskiej amunicję; b) wydelegować instruktorów wojennych; c) w razie potrzeby wysłać do Polski pomocnicze wojska francuskie; d) w razie wmięszania się Niemiec do konfliktu polsko-sowieckiego Francja zobowiązuje się wypowiedzieć wojnę Niemcom. W końcu pismo zaznacza, że zadaniem Sowietów jest wykrywanie planów wojennych przeciwko ZSRR, wzmocnienie zdolności bojowej armji sowieckiej oraz propagandy wśród robotników w krajach kapitalistycznych celem wzniesienia tam rewolucji.

Rul 2.VII., nawiązując do mającej się odbyć w Atenach pierwszej konferencji w sprawie utworzenia federacji bałkańskiej, donosi w koresp. z Belgradu, że rząd sowiecki wydelegował do Czechosłowacji i państw bałkańskich poufną misję wojskową, na której czele stoi niejaki Nikulin. Celem tej misji jest wyjaśnienie zdolności bojowej poszczególnych państw bałkańskich oraz poinformowanie się o stosunkach wzajemnych tych państw. Pismo zaznacza, że w Moskwie wierzą w nieunikiony konflikt na Bałkanach i na tem przypuszczeniu Sowiety opierają swoje plany polityczne.

nasuwa się pytanie, w jakim stopniu Francja jest zaangażowana w popieraniu Jugosławji, dążącej do zdobycia Triestu i Fiume. „A wreszcie — kończy dziennik — wojna obronna nie jest argumentem, gdyż bardzo łatwo zmieniać może pozory jednej na pozory drugiej”.

ANGLJA A FRANCJA.

The Observer 29.VI. zamieszcza art. R. Pezzani'ego, w którym autor stwierdza, że stosunki francusko - angielskie poza stosunkami dyplomatycznymi nie są takie, jakie być powinny. W stosunkach tych rozpoczął się proces rozkładowy, który niszczy ententę francusko - angielską od wewnątrz. Ostateczny wynik tego procesu może być taki, że wezmą górę dawne nastroje zrodzone z wiekowego antagonizmu, jaki niejednokrotnie wyrażał się w starciach zbrojnych. Jeśli nie zapobiegnie się temu procesowi, to pewnego dnia oba narody przekonają się, że nic ich nie łączy. Z przyczyn, wywołujących rzeczony proces, autor wskazuje na zły stan przemysłu angielskiego, który nastraja Anglję źle wobec prosperującej Francji. Z drugiej zaś strony Francja myśli ciągle o zniszczonych departamentach i o wydanych milionach na ich odbudowę i w związku z tem czyni zarzuty Anglji, że ta nie rozumie, iż druga taka dewastacja byłaby dla Francji ciosem śmiertelnym.

Podkreślając wielki i doniosły wysiłek Francji w dziedzinie uzdrowienia finansów oraz jej sprężystą administrację w kolonjach, autor stwierdza, że mimo to, Anglja traktuje Francję jako „kapryśną flirtującą wdowę z tłustym bilansem bankowym” (flighty and flirtatious widow with a fat bank balance). W ten sam niewłaściwy sposób myśli Francja o Anglji, uważając ją za państwo staczające się w dół.

Obecnie bardziej niż kiedykolwiek jest rzeczą konieczną, by Francja i Anglja stały ramię przy ramieniu, ponieważ Hiszpanja, Włochy, Rosja, Polska,

Chiny, Indje, Egipt i Niemcy stanowią potencjonalne punkty niebezpieczeństwa. Francja i Anglja ze względu na interesy ogólne jak i własne winny iść zgodnie ręką w rękę.

SYTUACJA POLITYCZNA W ANGLJI

Journal de Genève 28.VI. twierdzi, że rząd Labour Party pozostaje przy władzy tylko dlatego, że nikt jej dziś podjąć nie chce i nie może. Mac Donald jest charakterem słabym i niezdecydowanym, wskutek czego niema w Anglji jednolitej polityki ale jest raczej kilka różnych kierunków, a rząd robotniczy jest bardziej zależny od administracji państwowej niż poprzedni. Wszystkie stronnictwa są przekonane, że bezrobocie i zagadnienie Indji nie są zagadnieniami łatwymi do rozwiązania i dlatego żadne w tych warunkach nie chce obejmować władzy. Prócz tego konserwatyści są zdeorganizowani a liberałom również brak jednolitości. A ponieważ Labour Party używała bezrobocia jako swego hasła wyborczego, musi obecnie dźwigać na sobie ciężar rządów.

SYTUACJA GOSPODARCZA W RUMUNJI

Dreptatea 26.VI. stwierdza, że rząd narodowo-włściański za pomocą układów gospodarczych z różnemi państwami ułatwia życie Rumunji i daje przykład obcym państwom przez usuwanie ceł wybitnie ochronnych. Jest to zarazem usuwanie błędów poprzednich rządów Rumunji, które odgradzały się od zagranicy cłami, sądząc, że same sobie wystarczą.

Dreptatea 23.VI. w art. wst. zestawia zasługi rumuńskiego rządu narodowo - włściańskiego w zakresie rolnictwa. Rząd zorganizował kredyt rolny i zaopatrzył rolników w narzędzia, utworzył bank spółdzielczy i kasy oszczędności, umożliwiające kredyt rolny. Wkrótce będzie utworzony kredyt hipoteczny przy pomocy kapitału zagranicznego.

NOTATKI I INFORMACJE

ROŻNE.

Der Tag 2.VII. pisze, że do Gdyni przybywa siedem duńskich okrętów wojennych, które złożą Polsce oficjalną wizytę. Jednak Gdańsk okręty te nie odwiedzą. Wobec tego wizyta duńska nabiera szczególniejszego charakteru. Nasuwa się pytanie, z jakiego powodu Duńczycy pomijają Gdańsk przy oficjalnym swym pobycie w zatoce gdańskiej? Duńskie okręty zawsze były przyjmowane w Gdańsku b. przyjaźnie, a flaga duńska powiewa b. często w porcie gdańskim. Podwójnie nieprzyjemne wrażenie robi pominięcie Gdańska w obecnej chwili, gdy podniósł on sprawę Gdyni przed Ligą Narodów. Postępowanie Duńczyków może robić wrażenie, iż postępują stronnictwo.

Germania 28.VI. w koresp. z Katowic p. t. „Polskie metody podatkowe” pisze o zasekwestrowaniu ruchomego majątku księcia Pszczyńskiego oraz gotówki, znalezionej w kasie zarządu dóbr. Autor pisze, że dziennik wojew. Grażyńskiego komentuje ten fakt w

ten sposób, iż nie pozostawia wątpliwości co do politycznego tła postępowania władz skarbowych. Syn księcia jest prezesem Volksbundu. Pociuszającym jest to, że władze wyższe obiektywniej potraktowały przynajmniej sprawę zajęcia gotówki, co było bezwzględnie wskazane ze względów gospodarczych.

Rude Pravo 30.VI. donosi o całym szeregu szczegółów, dotyczących nocnych demonstracji przed konsulatem polskim w Morawskiej Ostrawie, przyczem twierdzi, że policja celowo zatuszowała te szczegóły i nie uwydatniła faktu, że sprawcami demonstracji były miejscowe robotnicze żywioly komunistyczne.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Deutsche Tageszeitung 27.VI. Der letzte Kampf um Deutsch-ostafrika.

Germania 28.VI. Die Krisis der Saarverhandlung.

Reichspost 28.VI. Der Stillstand der Weltwirtschaft.

